

Sant Cristòfor

Els Hostalets de Pierola

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Camí de Collbató a Piera
Emplaçament Prop de l'urbanització de Can Térmens
Alçada: 437 m

Coordenades:

Latitud: 41.55997
Longitud: 1.79415
UTM Est (X): 399448
UTM Nord (Y): 4601624

Classificació

Número de fitxa 08162 - 136
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Jaciment arqueològic
Estil / època: Medieval Modern Contemporani Popular
Segle XIV, XVIII
Any 1374
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Enrunada
Protecció Inexistent
Número inventari Sí, IPA, 5513
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08161A00800003

Fitxes associades:

[Turó de Can Cardús](#)

[Capella de Can Mata de la Garriga](#)

Autoria de la fitxa Natàlia Salazar Ortiz/Jordina Sales Carbonell

Descripció

Capella molt enrunada, de planta rectangular. No hi ha restes d'absis i tan sols queden la façana i un tram de paret. A la façana hi ha dues portes adovellades. Sembla que en època contemporània va ser utilitzada per usos no religiosos com ho demostra l'existència d'un cup a l'interior. Hi ha restes d'una ampliació o pis sobrealt on s'hi observa maó i un cos adossat en el seu costat esquerre. A l'interior hi ha restes de motllures ornamentals. Té també un campanar d'espadanya fet amb maó.

Observacions:

Aquesta capella es coneix també amb el nom de Sant Cristòfol de Canyelles o de Fàbregues.

Història

La capella apareix documentada des de l'any 995, en la venda d'un alou feta per Ansalones i la seva muller Fremina a Guiteza i la seva muller Amalvua; l'alou afrontava a migdia amb un alou de Sant Cristòfol. La capella estava originàriament situada en un turó sobre Can Cardús, als límits del terme de Pierola i Esparreguera, però va ser traslladada i edificada de nou el 1374 (l'edifici visible actualment), aprofitant les pedres de l'antiga capella, en la peça de terra que va donar el noble Albert Durfort en el lloc anomenat Font de les Fàbregues, en l'antic camí que anava al monestir de Montserrat, tocant al límit del terme de Collbató i Pierola. Al 1767 hi ha permís del Vicari General per beneir la capella novament obrada. L'ermita fou saquejada i incendiada durant la guerra del Francès i actualment està enrunada. Depengué primer del monestir de Sant Daniel de Girona fins 1031-1060 que passà a mans d'un tal Udalguer el qual, en el seu testament de l'any 1080, la donà al monestir de Sant Llorenç del Munt.

Bibliografia

- Gran Geografia Comarcal de Catalunya, vol. V, p. 396.
- BENET CLARÀ, Albert (1992): "El Penedès, L'Anoia", Catalunya Romànica, XIX, Barcelona, p. 342.
- MAS DOMÈNECH, Joseph (1907): La benedicció del pa en la parroquia de Pierola, dins Notes Històriques del Bisbat de Barcelona. Barcelona: Tip. Jaume Vives, vol. II, p. 18.
- ESTRADA, Gemma (1992): "Capella de Sant Cristòfol", Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya, Barcelona.
- GAVIN, Josep M. (1984). Inventari d'esglésies: Anoia-Conca de Baberà, vol. 16. Arxiu Gavin, Barcelona, p. 167.
- ESTRADA, Gemma; ASENSI, Rosa M. (1997): Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya. L'Anoia, Barcelona, p. 89.
- MADOZ, Pascual (1849): Diccionario geográfico-estadístico de España y sus posesiones de ultramar, Madrid, p. 26.
- VALLS, F. (1990): "Els Hostalets de Pierola", Historia de l'Anoia, vol II Manresa, p. 133.

